

שלוש פעמים ניצח הכדורעפן את המוות. ביום הכיפורים הושחתו בניו (מימין) ואחרי חודשים צמח לו עור־פנים חדש (משמאל). עכשיו הוא ממשיך לשחק

הפריצוף החדש של מיכאל עזר

שעות אחרי הפציעה, הגיעו המפונים ל־בית־החולים בבאר־שבע. רק אז החל מיכאל חש בכאבים עזים ושריפה בפנים. הוא הוחש מייד לחדר הניתוח. ברגע שפתח רופא אף, אוזן וגרון את צווארו, פרץ הרסיס החוצה ועימו הותז סילון דם חזק. בבית־החולים הוכרו מצב חירום מיוחד. למקום הובא אחד המנתחים המעולים, דוקטור חודה.

הניתוח נמשך 11 שעות. צוות הרופאים הוציא את חלק העורק הפגוע במקום הצטלבות הכתף הצוואר. הרופאים, שסיפּי רב אחרי הניתוח, כי זהו ניתוח יחיד מסוגו שבוצע עד כה בארץ, השתילו במקום העורק הפגוע עורק מחומר פלאסטי מיוחד. החלק הראשון של הניתוח עבר בהצלחה. הסיבוכים החלו רק אז. "הגס השני שקרה לי היה שלוש ליבועי זמן הניי תוח זרם הדם שלי למוח רק בצד שמאל. הרופאים היו בטוחים כי תהיה לי פגיעה במוח, אבל גם זה עבר בשלום."

באותו שלב הסתבר כי מיכאל סובל גם מכוויה פנימית בריאות. הוא הפסיק לנשום באופן עצמאי. הרופאים כמעט אמרו נואש. החשש הגדול היה כי מכונת ההנשמה, שעמדה להיות מוסטת לבאר־

קרה, משהו פגע בטנק כשהיינו בסביבות בירגפגפה בדרך לקנטרה. איבדתי את ההכרה. התחמושת שהיתה בטנק התחילה להתפוצץ. כשהתעוררתי מצאתי את עצמי בטנק אחר."

מיכאל ניכוח באופן חמור בפניו וספג פגיעת רסיס פגז בעורק הראשי של צוואר. רן. למזלו לא חדר הרסיס עמוק, אלא נשאר תקוע בעורק, ובכך שמע זרימת דם החוצה מנע את מותו. "אחרי־כך אמרו לי הרופאים שכל אחד עם פגיעה כזאת לא היה מגיע חי לבית־החולים." סיפר מיכאל.

נהג הטנק שבו ישב מיכאל נפגע קשה ואיבד יד ורגל. התותחן והטען נפגעו קל. מיכאל נשאר מחוסר הכרה במשך שלוש שעות. "מזל שפינו אותנו. הטנק היה במקום כזה שהחבר'ה היו בטוחים כי לא ימצאו אותנו."

מהרגע שבו התעורר היה מיכאל במצב רוח מרומם. "הרגשתי על הגובה, אני חייב שב שאפילו עליתי בעצמי על הטנק השני. אני זוכר שפינו אותנו לתחנת איסוף גורי דית ואחרי־כך הטיסו אותנו לבירגפגפה ומשם לבית־החולים בבאר־שבע." ביום הראשון, בשעה שבע בערב, 24

ה צופים הרבים שהגיעו לניצחונה של קבוצת הכדורעפן של הפועל העוגן לא ידעו כי לאחד מכוכבי הקבוצה, מיכאל עזר בן ה־27, היתה ההשתתפות עצמה במישחק — ניצחון. היה זה ניצחון על מלאך המוות.

הרופאים ומוחיו הספורט בארץ ובעולם מגדירים את המיקרה של מיכאל כגנס לפואי" מיוחד במינו. בשנת 1973, ביום הראשון של מילחמת יום־הכיפורים גסס מיכאל הצעיר. קליע שפגע בדיוק בעורק הראשי בצווארו פצע אותו קשה. היום, מיכאל הוא אחד השחקנים המצטיינים בקבוצת הפועל העוגן ושהקן ניבחרת יש־ראל בכדורעפן.

"לפני המילחמה הייתי כולי מנומש", סיפר הבלונדי גבה־הקומה, והיום יש לי עור ורוד ממש כמו לתינוק, אבל לא הייתי ממליץ לאף בחור מנומש לעבור את הטיפול הקוסמטי שעברתי אני."

מצב חירום

מיוחד

אני לא יודע איך נפגעת. עד היום אין לי מושג איך בדיוק זה